

عنوان مقاله:

مداخلات مددکاری اجتماعی در کار با یک کودک مبتلا به اختلال نقص توجه و بیش فعالی گزارش مورد

محل انتشار:

فصلنامه مددکاری اجتماعی، دوره 11، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محبوبه توکلی - Haami Charity

ملیحه توکلی - Haami Charity

خلاصه مقاله:

مقدمه: رابطه والد-کودک یکی از مهمترین رابطه هایی است که هر فرد در طول دوره زندگی خود تجربه می کند. این دوره نقش مهمی در تعیین شخصیت فرد در بزرگسالی ایفا می کند. به همین دلیل مداخله هایی برای آموزش والدین به منظور شکلگیری هر چه بهتر این رابطه و پیشگیری از آسیب احتمالی دوره بزرگسالی ضروری به نظر می رسد. هدف این مقاله، گزارش مداخله های مددکاری اجتماعی در کار با یک کودک مبتلا به نقص توجه و بیش فعالی به منظور کاهش مشکل کودک و آموزش غیرمستقیم آموزه ها به والدین برای بهبود نحوه تعامل با کودک و ایجاد دلبستگی ایمن بود. گزارش مورد: پارسا، نام کودک به دلیل حفظ حریم شخصی تغییر داده شده است- پسر شش ساله ای است که با تشخیص اختلال نقص توجه و بیش فعالی به رغم بستری های مکرر در بیمارستان، به دارو درمانی پاسخ نمی دهد و خانواده در برخورد با او دچار درماندگی شده است. مداخلات مددکاری اجتماعی با تاکید بر نظریه دلبستگی و با استفاده از رویکرد -شخص در محیط- باعث کاهش نشانه ها در کودک مورد مطالعه شد. بحث و نتیجه گیری: مددکار اجتماعی در کار با این کیس، مداخله های خود را بر اساس نظریه دلبستگی انجام داد و سعی شد از این طریق آموزش های لازم به مادر و معلم کودک داده شود. با توجه به تاثیرگذاری این رویکرد، می تواند به عنوان یک رویکرد موثر به سایر متخصصان این حوزه پیشنهاد شود. البته در این راه، موانعی از جمله توجه صرف به دارودرمانی، مشارکت ندادن والدین در روند درمان، نداشتن نگاه سیستمی تیم درمان و آگاه نبودن آن ها به نقش مددکار اجتماعی وجود داشت که رفع آن ها می تواند در حصول نتایج بهتر موثر باشد.

کلمات کلیدی:

Attachment, Child, Parents, Social worker, Attention Deficit Hyperactivity Disorder, دلبستگی، کودک، والدین،

مددکاری اجتماعی، اختلال نقص توجه و بیش فعالی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1939251>

